

dommens bygninger og undladt at opføre nye.

Et påbud til ejeren om at forsyne ejendommen med en beboelsesbygning i overensstemmelse med bestemmelserne i landbrugslovens § 8, stk. 1, har i en del tilfælde skabt problemer, dels i relation til naturfredningsloven, dels i relation til by- og landzoneloven.

Som regel drejer det sig om små ejendomme, der ud fra en landbrugsmæssig vurdering ikke skønnes at kunne opretholdes som selvstændige, bæredygtige jordbrugsbedrifter. Ofte drives de sammen med en anden landbrugsejendom, som ejeren ejer og bebor.

#### Spørgsmål 26:

»Hvorfor er det driftslederens bopæl og ikke det sted, hvor maskinerne befinder sig, der er lagt til grund for beregningen af afstanden?« (Ad § 9).

#### Svar:

Bestemmelsen tilsigter en klar og entydig regel for, hvorledes afstanden, der begrænser den frie samdrift, skal regnes. I almindelighed, herunder i de altovervejende tilfælde af delforpagtninger, vil driftslederen have bopæl på den ejendom, hvis driftsbygninger, maskiner m.v. anvendes som grundlag for den samlede bedrift, og der vil således gælde den samme afstands begrænsning, uanset om driftslederens bopæl eller driftsbygninger, maskiner m.v. lægges til grund for beregningen af afstanden. I de sjældnere forekommende tilfælde, hvor der f. eks. indgår driftsbygninger, maskiner m.v. på flere af de samdrevede ejendomme, eller hvor de samdrevede ejendomme drives ved hjælp af maskinstation, vil beliggenheden af driftsbygninger og placeringen af maskiner m.v. ikke kunne lægges til grund ved beregningen af afstanden.

#### Spørgsmål 27:

»Mener ministeren ikke, at stk. 1 indeholder en stramning i forhold til de gældende afstandsbestemmelser? I bekræftende fald, hvad er begrundelsen herfor?«

#### Svar:

Reglen indeholder en mindre stramning i forhold til gældende lov, idet der ikke som

hidtil vil være flere muligheder for valg af udgangspunktet for afstanden. De gældende afstandsbestemmelser, således som de er affattet ved 1973-loven, har i enkelte tilfælde, vist sig mindre rimelige, idet afstanden kan regnes fra bygninger på en af de samdrevede ejendomme, ganske uanset om de pågældende bygninger indgår i samdriften.

De foreslåede afstandsbestemmelser tilsigter primært en administrativt hensigtsmæssig og enkel regel.

#### Spørgsmål 28:

»I hvor mange tilfælde mener ministeren, at der maksimalt kan blive tale om at anvende bestemmelsen i stk. 2?«

#### Svar:

Bestemmelserne i forslagets § 9, stk. 1 og stk. 2, tilsigter på længere sigt at skabe overensstemmelse mellem reglerne for samdrift på landbrugsejendomme, der tilhører samme ejer, og reglerne for samdriftsforhold, der etableres ved forpagtning, og at skabe lige driftsøkonomiske vilkår i landbruget. Den frie adgang til samdrift i ejesituationen indførtes ved lovændringen i 1971. Ved lovændringen i 1973 indskrænkedes adgangen til samdrift ved afstands begrænsning (15 km) i lighed med afstands begrænsningen i forpagtningssituationer.

Bestemmelsen i forslagets stk. 2 vil kunne bringes i anvendelse i tilfælde, hvor der i tiden siden 1971 er etableret samdriftsforhold, der overskrider de i stk. 1 foreslåede rammer. Der vil herved særlig blive lagt vægt på, om der skønnes at være tilstrækkeligt grundlag for etablering af selvstændige gårdforpagtninger.

Det vil på nuværende tidspunkt ikke være muligt at sige, i hvor mange tilfælde bestemmelsen i stk. 2 vil blive bragt i anvendelse. Efter forslaget træder bestemmelsen først i kraft 3 år efter lovens ikrafttræden. Det må i øvrigt forventes, at der i en del tilfælde efter ansøgning om dispensation fra bestemmelserne i § 9, stk. 1, vil kunne meddeles tilladelse til fortsættelse af samdriften for et passende tidsrum, der vil blive fastsat efter forholdene i de konkrete tilfælde.

#### Spørgsmål 29:

»Hvorledes skal der forholdes, såfremt der ikke kan opnås enighed om de økonomiske